

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative (Luksemburg)
w dniu 31 maja 2019 r. — État du Grand-duché de Luxembourg/L**

(Sprawa C-437/19)

(2019/C 270/26)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour administrative

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: État du Grand-duché de Luxembourg

Druga strona postępowania apelacyjnego: L

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 20 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2011/16⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że wniosek o udzielenie informacji sformułowany przez władze wnioskującego państwa członkowskiego, w którym podatnicy, których dotyczy wniosek o udzielenie informacji, zostali zidentyfikowani jedynie poprzez przymiot akcjonariusza i rzeczywistego właściciela osoby prawnej, bez wcześniejszego wskazania tych podatników w sposób indywidualny poprzez podanie ich nazwisk przez organ wnioskujący, jest zgodny z ustanowionymi w tym przepisie wymogami dotyczącymi identyfikacji?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy art. 1 ust. 1 i art. 5 tej samej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że poszanowanie normy przewidywalnego związku wymaga, aby wnioskujące państwo członkowskie mogło — w celu wykazania, że nie poszukuje informacji na ślepo pomimo braku indywidualnej identyfikacji podatników, o których mowa — wykazać na podstawie jasnych i wystarczających wyjaśnień, iż prowadzi ukierunkowane dochodzenie dotyczące ograniczonej grupy osób, a nie zwykłe dochodzenie w ramach ogólnej kontroli podatkowej, oraz że dochodzenie to jest oparte na uzasadnionych podejrzeniach niewypełnienia określonego obowiązku prawnego?
- 3) Czy art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że kiedy:

— podmiot prawa, na który właściwy organ współpracującego państwa członkowskiego nałożył grzywnę administracyjną za nieposzanowanie decyzji administracyjnej nakazującej mu dostarczenie informacji w ramach wymiany między krajowymi organami podatkowymi zgodnie z dyrektywą 2011/16, która to decyzja nie podlegała zaskarżeniu do sądu zgodnie z prawem wewnętrznym współpracującego państwa członkowskiego, zakwestionował zgodność z prawem tej decyzji w sposób incydentalny w ramach skargi skierowanej przeciwko decyzji nakładającej grzywnę oraz

— uzyskał minimalne informacje wymienione w art. 20 ust. 2 dyrektywy 2011/16 dopiero w toku postępowania sądowego wszczętego w wyniku jego skargi na wspomnianą decyzję nakładającą grzywnę,

podmiotowi temu należy przyznać, po ostatecznym uznaniu w sposób incydentalny ważności wydanych wobec niego decyzji nakazującej i nakładającej grzywnę, termin wstrzymujący obowiązek zapłaty grzywny w celu umożliwienia mu ustosunkowania się do decyzji nakazującej po uzyskaniu w ten sposób znajomości okoliczności dotyczących przewidywalnego związku definitywnie potwierdzonego przez właściwy sąd?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. 2011, L 64, s. 1).